

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

912

Vragen van het lid **Van Velzen** (SP) aan de staatssecretaris van Justitie over *het weren van een zedendelinquent uit een stad*. (Ingezonden 8 oktober 2009)

1
Kan een burgemeester op basis van artikel 172 van de Gemeentewet een ex-gedetineerde de toezegging tot de gemeente ontzeggen? Voor welke periode kan dit maximaal?¹

2
Hoe beoordeelt u de werkwijze van de burgemeester van Eindhoven in dit geval? Is het waar dat de veroordeelde juist met de reclassering gedetailleerde afspraken had gemaakt over vrijwillig toezicht en begeleiding? Welke afspraken zijn gemaakt in dit geval? Waarom vond de gemeente dat kennelijk onvoldoende?

3
Deelt u de mening dat het onwenselijk is dat een gemeente een zedendelinquent uit de gemeente probeert te weren en daardoor een ex-delinquent «doorschuift» naar een andere gemeente? Vormt de ex-gedetineerde in kwestie momenteel een gevaar voor zijn omgeving? Zijn er mogelijkheden om iemand die aantoonbaar een risico vormt voor zijn omgeving op verplichtende wijze reclasseringstoezicht op te leggen in noodgevallen? Zo nee, welke

mogelijkheden zijn er dan om recidive tegen te gaan?

4
Deelt u de mening dat een gemeente zich niet behoort te bemoeien met de vraag of iemand in cassatie gaat en dat de gemeente voor het huren van een woning niet de voorwaarde mag stellen dat het beroep in cassatie wordt ingetrokken?

5
Hoe beoordeelt u het feit dat het gerechtshof deze zedendelinquent drie jaar gevangenisstraf en vijf jaar reclasseringstoezicht oplegt,² maar dat hij na 27 maanden gevangenisstraf op straat staat zonder dat hem verplicht reclasseringstoezicht kan worden opgelegd omdat hij in cassatie is gegaan? Heeft de man in voorlopige hechtenis gezeten? Als de burgemeester van Eindhoven een juiste risico-analyse gemaakt heeft, was dan de klaarblijkelijke schorsing van voorlopige hechtenis wel terecht?

6
Ziet u aanleiding in deze Eindhovense zaak om te regelen dat verplicht reclasseringstoezicht in bijzondere omstandigheden ook kan worden opgelegd wanneer het beroep in cassatie nog moet worden behandeld? Kunt u uw antwoord toelichten?

Toelichting

Deze vragen dienen ter aanvulling op eerdere vragen ter zake van het lid De Roon (PVV), ingezonden 8 oktober 2009. (vraagnummer 2009Z18387)

¹ de Volkskrant, 6 oktober 2009: «Pedofiel na straf geweerd uit stad» http://www.volkskrant.nl/binnenland/article_1298830.ece/Pedofiel_na_straf_geweerd_uit_stad de Volkskrant, 6 oktober 2009: «Weren pedoseksueel juridisch moeilijk» http://www.volkskrant.nl/binnenland/article_1298829.ece/

² Kamerstuk 31 200 VI, nr. 49.

Antwoord

Antwoord van de ministers **Hirsch Ballin** (Justitie) en **Ter Horst** (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) (ontvangen 10 december 2009), Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 638

1
Krachtens artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet is de burgemeester bevoegd bij verstoring van de openbare orde of bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, de bevelen te geven die noodzakelijk te achten zijn voor de handhaving van de openbare orde. De ernstige vrees voor verstoring van de openbare orde kan gerechtvaardigd zijn als de burgemeester over concrete aanwijzingen beschikt dat de komst

van een (zeden)delinquent tot grote onrust onder omwonenden heeft geleid of zal leiden. Het opleggen van bijvoorbeeld een gebiedsontzegging aan een ex-delinquent kan aan de orde zijn, indien deze zelf door zijn gedragingen de directe aanleiding is voor de versterking van de openbare orde. Zowel de omvang van het gebied als de duur van de ontzegging dient proportioneel te zijn. Wat proportioneel is, hangt af van de concrete omstandigheden van het geval.

3

Op 21 september jl. heeft betrokkene afspraken gemaakt met de reclassering. Daartoe is een overeenkomst getekend. De burgemeester had het gebiedsverbod al in een eerder stadium opgelegd, en stelde zich op het standpunt dat de vrijwillige afspraken die betrokkene met de reclassering wilde maken, onvoldoende basis vormden om de vrees voor versterking van de openbare orde weg te nemen¹. De burgemeester achtte de afspraken die de betrokkene had gemaakt ontoereikend en voelde zich destijds gedwongen deze man uit zijn gemeente te weren. In bijgaande brief² wordt in paragraaf 3 ingegaan op de recente ontwikkelingen rond het toezicht en huisvesting van betrokkene.

4

Ja. De burgemeester meldt ons dat hij betrokkene niet heeft gevraagd zijn cassatieverzoek in te trekken, noch die intrekking als voorwaarde heeft gesteld voor de bemiddeling naar een woning.

5 en 6

Ja, betrokkene heeft in voorlopige hechtenis gezeten. Het gerechtshof heeft, bij arrest van 22 juni 2009, bepaald dat zodra delinquent 27 maanden aan voorlopige hechtenis had uitgezeten, hij in vrijheid diende te worden gesteld. Voor betrokkene was dit aan de orde op 21 september jl.

De bijzondere voorwaarde van reclasseringsbegeleiding is slechts van kracht gedurende de periode van de proeftijd. Door het instellen van beroep in cassatie door betrokkene, is het arrest van het Gerechtshof nog niet onherroepelijk en is dientengevolge de proeftijd nog niet ingegaan. Doordat de proeftijd nog niet is ingegaan, is ook de bijzondere voorwaarde

(reclasseringsbegeleiding) nog niet van kracht. Op grond van artikel 14b Wetboek van strafrecht gaat een proeftijd namelijk pas lopen wanneer de uitspraak onherroepelijk is geworden.

De Minister van Justitie streeft ernaar op korte termijn, begin 2010, bij uw Kamer een wetsvoorstel in te dienen waardoor verplicht reclasseringstoezicht op de naleving van bijzondere voorwaarden mogelijk wordt in de periode voorafgaand aan het onherroepelijk worden van de straf. Het voorstel voorziet erin dat rechters op vordering van het OM kunnen bepalen dat aan een voorwaardelijke straf verbonden voorwaarden en het op de naleving van die voorwaarden uit te oefenen (reclasserings)toezicht, dadelijk uitvoerbaar zijn. Voor de verdere achtergronden verwijzen wij u naar onze brief van 3 november 2009 aan uw Kamer over onderhavige zaak³.

¹ Kamerstukken II 2009/10, 32 123-VI, nr. 65.

² Kamerstukken II 2009/10, 32 123 VI, nr. 70.

³ Kamerstukken II 2009/10, 31 200 VI, nr. 49.